26224 - Фаромӯш кардани саъй

савол

Ҳаҷҷи фарзиро адо намудам ва ҳаҷҷи ман таматтуъ буд. Умраро адо намуда, аз эҳром баромадам. Дар рӯзи ҳаштум эҳром пӯшидам ва ҳамаи аркони ҳаҷро анҷом додам, вале саъй (байни Сафо ва Марва)-ро ноогоҳона фаромӯш кардам. Пас чӣ чиз бар ман воҷиб аст?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Шумо бояд ба Макка баргардед ва барои ҳаҷ саъй кунед, зеро барои касе, ки ҳаҷҷи таматтуъ мекунад, ду саъй лозим аст: Саъй барои умра ва саъй барои ҳаҷ.

Тавфиқ аз ҷониби Аллоҳ аст ва дуруду паёми Аллоҳ бар паёмбарамон Муҳаммад ва олу асҳоби ӯ бод.